

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/60/2012
Identifikačné číslo spisu:	2209010631
Dátum vydania rozhodnutia:	16.01.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Milan Lipovský
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:2209010631.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Igora Burgera na neverejnom zasadnutí v Bratislave 16. januára 2013 v trestnej veci obvineného G. J. pre zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., vedenej na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 2T 168/2009, o dovolaní, ktoré podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Ladislava Pongrácza, advokáta v Dunajskej Strede, proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave zo dňa 3. apríla 2012, sp. zn. 3To 64/2011, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného G. J. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda z 11. októbra 2010, sp. zn. 2T 168/2009, bol obvinený G. J. uznaný za vinného zo spáchania

zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase, na presne nezistenom mieste, doposiaľ nezisteným spôsobom si bez povolenia zadovážil 1 ks umelohmotnej injekčnej striekačky s obsahom bieleho prášku, ktorú u seba prechovával do 13. apríla 2008 do 3.00 hod., kedy v Dunajskej Strede na Galantskej ceste na parkovisku obchodného domu Max pri bezpečnostnej prehliadke vykonávanej príslušníkmi Okresného riaditeľstva Policajného zboru Dunajská Streda bola u neho nájdená a následne zaistená a zaslaná na expertízne skúmanie na Kriminalistický a expertízny ústav Bratislava, pričom z obdržaného znaleckého posudku bolo zistené, že v striekačke sa nachádzal metamfetamín o celkovej hmotnosti 719 mg s obsahom účinnej látky 293 mg, čo zodpovedá 7 - 15 obvykle jednorazovým dávkam psychotropných látok a podľa zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je zakázaná a je zaradená do II. skupiny psychotropných látok.

Okresný súd obvinenému G. J. podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/, § 37 písm. m/, §

42 ods. 1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom strázenia. Súčasne zrušil trestný rozkaz Okresného súdu Galanta z 22. júna 2009, sp. zn. 3T 163/2009, čo do výroku o treste. Podľa § 60 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obvinenému aj trest prepadnutia vecí: injekčnej striekačky s 2 ml nezisteného bieleho prášku. Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutej striekačky sa stal štát.

Proti rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 3. apríla 2012, sp. zn. 3To 64/2011, ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti uvedenému rozsudku krajského súdu podal obvinený prostredníctvom svojho obhajcu dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., teda že bol uložený trest mimo zákonom ustanovenej trestnej sadzby alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávaný trestný čin nepripúšťa a § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V dovolaní obvinený namietal, že napriek žiadosti jeho obhajcu na hlavnom pojednávaní dňa 11. októbra 2010 o prekvalifikovanie skutku na prečin podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. súd uznal obvineného vinným zo zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. Podľa názoru obvineného, keď bolo znaleckým posudkom ustálené množstvo zaistenej drogy na 7 až 15 obvykle jednorazových dávok, súd sa mal prikloniť k alternatíve najpriaznivejšej pre obvineného, teda množstvo 7 obvykle jednorazových dávok, a teda prekvalifikovať skutok ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Tr. zák. Vzhľadom na uvedené považuje trest obvineného uložený mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, čo uplatnil pod dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por.

V závere dovolania obvinený žiadal, aby najvyšší súd rozsudkom vyslovil, že uznesením Krajského súdu v Trnave z 3. apríla 2012, sp. zn. 3To 64/2011, a v konaní, ktoré mu predchádzalo, bol porušený zákon v neprospech obvineného, toto uznesenie spolu s rozsudkom Okresného súdu v Dunajskej Strede z 11. októbra 2010, sp. zn. 2T 168/2009, zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia, na zrušené rozhodnutia obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súčasne žiadal, aby najvyšší súd prikázal okresnému súdu v Dunajskej Strede, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K dovolaniu sa vyjadril aj prokurátor Okresnej prokuratúry v Dunajskej Strede, ktorý nesúhlasil s argumentáciou obvineného uvedenou v jeho dovolaní. Poukazoval na to, že obvinený sa na hlavnom pojednávaní konanom 11. októbra 2010 ku skutku priznal, uznal vinu a svoje konanie oľutoval. V súvislosti s námietkou obvineného ohľadom posúdenia relevantného množstva jednorazových dávok prokurátor uviedol, že pri posudzovaní obvykle jednorazových dávok je potrebné zistiť, či zaistená látka je omamná či psychotropná látka, určiť jej hmotnosť, druh, koncentráciu účinnej látky, následne však treba skúmať aj existenciu a štádium závislosti páchatel'a od omamných a psychotropných látok. Z uvedených dôvodov bol v konaní zadovážený znalecký posudok z odboru zdravotníctva - odvetvie psychiatria, z ktorého vyplýva, že obvinený netrpí žiadnou poruchou užívaním psychoaktívnych látok ani žiadnym druhom závislosti. Pri posudzovaní pojmového znaku obvykle jednorazová dávka je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu a individuálne zohľadňovať tieto skutočnosti vo vzťahu k osobe páchatel'a, jeho závislosti, kvantite a kvalite psychotropnej látky a nielen z množstva zaistenej látky.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti mal prokurátor za to, že súd správne postupoval, keď pri kvalifikácii skutku nevychádzal len zo zistenia množstva metamfetamínu (teda že zodpovedá 7 až 15 obvykle jednorazovým dávkam psychotropnej látky), ale prihliadol aj na závažnosť činu, osobu odsúdeného, ako aj na ďalšie okolnosti prípadu. Preto navrhol, aby najvyšší súd podľa § 392 ods. 1 Tr. por. dovolanie obvineného zamietol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací, síce primárne konštatoval, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), že bolo podané oprávneným procesným subjektom (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 370 ods. 1, ods. 3 Tr. por.); dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody uvedené v § 371 ods. 1 písm. h/, písm. i/ Tr. por.

Z obsahu predloženého spisového materiálu, konkrétne zo zápisnice z hlavného pojednávania z 11. októbra 2010 (v spise na č.l. 68 a nasl.) dovolací súd zistil, že v posudzovanej trestnej veci okresný súd podľa § 257 ods. 6, ods. 7 Tr. por. prijal vyhlásenie obvineného G. J. podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por., že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a zároveň rozhodol, že dôkazy súvisiace s priznaným skutkom nevykoná, ale vykoná dokazovanie súvisiace s výrokom o treste.

Z obsahu tejto zápisnice ďalej vyplýva, že prijatiu vyhlásenia obvineného G. J. podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. predchádzal postup okresného súdu, ktorý bol plne v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, keď bol obvinený zo strany okresného súdu riadne poučený o svojich právach a následne súhlasne odpovedal na všetky otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por., teda aj na otázky, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. d/, písm. d/ Tr. zák. a či bol oboznámený s trestnou sadzbou, ktorú zákon za tento zločin ustanovuje.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obvinený na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ a zároveň ho poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Z uvedeného vyplýva, že obvinený svojim vyhlásením uznal vinu za skutok kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. (tak, ako to bolo uvedené v obžalobe), pričom tento výrok je neodvolateľný a nie je voči nemu možné podať odvolanie ani dovolanie, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Zo strany obvineného teda výrok o vine rozsudku, ktorému predchádzalo prijatie vyhlásenia obvineného o vine, nie je možné napadnúť dovolaním z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. tak, ako to učinil obvinený G. J. v tejto trestnej veci.

Obvinený uplatnil v dovolaní aj dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby, alebo bol uložený taký druh trestu, ktorý zákon za prejednávany trestný čin nepripúšťa.

Obvinený namietal, že skutok mal byť pri správne právne kvalifikovaný iba ako prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2, podľa ktorého možno uložiť trest odňatia slobody najviac na 5 rokov, a preto nepodmienečný trest odňatia slobody uložený mu v trvaní 8 rokov a 8 mesiacov je uložený mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Obvinený G. J. tak naplnenie dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. videl primárne v nesprávnom právnom posúdení skutku, z ktorého až následne vyvodzoval záver o tom, že mu bol uložený trest mimo zákonom stanovenej trestnej sadzby. Inak povedané, domáhal sa priaznivejšej právnej kvalifikácie skutku a následného uloženia miernejšieho trestu.

Obvinený bol v uvedenej veci právoplatne odsúdený za skutok právne kvalifikovaný ako zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a

obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Tr. zák. Za tento trestný čin Trestný zákon v osobitnej časti dovoľuje uložiť trest odňatia slobody v rozpätí štyri roky až desať rokov. Vzhľadom k tomu, že súd zistil splnenie podmienok na uloženie súhrnného trestu (za použitia asperačnej zásady) zvýšil hornú hranicu trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu najprísnejšie trestného (v uvedenom prípade to bol práve zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1) o jednu tretinu a uložil páchatelovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody, pričom upravená trestná sadzba bola v rozpätí 8 rokov 8 mesiacov až 13 rokov a 4 mesiace.

Z toho je evidentné, že nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov, ktorý okresný súd obvinenému uložil, je trestom uloženým v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby (konkrétne na dolnej hranici upravenej trestnej sadzby). Je teda zrejmé, že dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. naplnený nie je.

Dovolací súd na okraj poznamenáva, že nie je povolaný prehodnocovať uložený trest z pohľadu jeho prísnosti. Je absolútnym právom príslušného súdu rozhodnúť, aký druh trestu a v akej výmere v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, s prihliadnutím na zásady ukladania trestov, je pre obvineného primeraný. Trestný poriadok v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. h/ Tr. por. umožňuje napadnúť iba také rozhodnutie súdu, ktorým bol uložený trest mimo rámca zákonom ustanovenej sadzby za trestný čin, z ktorého bol uznaný za vinného. O taký prípad v posudzovanej trestnej veci evidentne nešlo.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na tomto základe, bez meritórneho preskúmania veci, na neverejnom zasadnutí konštatoval, že je zrejmé nenaplnenie dôvodov dovolania uplatnených obvineným, a preto tento mimoriadny opravný prostriedok podľa § 382 písm. c/ Tr. por. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.